

**ФОНДАЦИИТЕ И СДРУЖЕНИЯТА С ИДЕАЛНА ЦЕЛ И ТЕХНИЯТ СТАТУТ
СПОРЕД ЗАКОНА ЗА ЛИЦАТА И СЕМЕЙСТВОТО
1949 г.**

УКАЗ № 691

Президиумът на Великото народно събрание, въз основа на чл. 24 и 35 от Конституцията на Народна република България.

Постановява:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Закона за лицата и семейството, приет от Великото народно събрание в 5-то заседание, държано на 23 юли 1949 година.

**ЗАКОН
ЗА ЛИЦАТА И СЕМЕЙСТВОТО¹**

[...]

III. Юридически лица

Общи разпоредби

Чл. 131. Юридическите лица са носители на права и задължения.

Те придобиват права и задължения чрез своите органи.

Чл. 132. Юридическите лица имат свое седалище там, където се намира управлението им.

Чл. 133. Държавните предприятия, кооперациите и другите юридически лица със стопанска цел се уреждат с особени закони.

Юридически лица с нестопанска цел

Сдружения

Чл. 134. Сдружението придобива качеството на юридическо лице с вписване в предназначения за това регистър при околийския съд.

Чл. 135. След като едно сдружение е вписано в надлежния регистър под известно име, друго такова под същото име в същото населено място. макар и с

¹ Публикува се със съкращения. Отпадналите части не се отнасят до фондациите и дружествата.

нееднаква цел не може да се впише.

Чл. 136. Вписването на сдружението става по молба на управителния съвет, към която трябва да се приложат решението за основаването му и устава на същото, подписан от основателите, както и доказателствата, че са изпълнени изискванията на особените закони за съществуването на сдружението.

Препис от молбата и от приложенията се изпращат на прокурора, който в месечен срок може да направи възражения

Съдът се произнася по молбата, след като изслуша явилите се членове на управителния съвет и прокурора.

Чл. 137. Вписването на сдружението трябва да съдържа разпоредбите на устава, посочени в чл. 138 и имената на членовете на управителния съвет. Вписват се и всички последвали промени.

Промените в подлежащите на вписване обстоятелства не могат да се противопоставят на трети добросъвестни лица преди вписването им.

Чл. 138. Сдруженията се управляват по устав, който трябва да съдържа разпоредби относно: името, целта, средствата, устройството, срока за съществуването, ако има такъв, начина на представянето, на свикването на общото събрание, на оповестяване на дневния ред и начина за приемане на нови членове и прекратяване на членството и реда за определяне на членския внос.

Чл. 139. Общото събрание на членовете е върховен орган на сдружението. То се свиква от управителния съвет в случаите и по начина, предвидени в устава или по искане на една десета от членовете. Ако в последния случай управителният съвет не свика общото събрание в двенеделен срок, то се свиква от околийския съдия.

Общото събрание се състои от делегати, когато уставът предвижда това.

Чл. 140. Общото събрание се счита законно, ако присъствуват най-малко половината от всички членове или делегати. Ако не се яви нужното число, събранието се отлага за един час по-късно при същия дневен ред и се счита законно, колкото и членове и делегати да се явят.

Чл. 141. В общото събрание всеки член или делегат има право на един глас.

Не се допуска гласуване с пълномощие.

Решенията в общото събрание се вземат с мнозинство на гласовете, но за изменение на устава, за прекратяване на сдружението или за сливането му с друго е необходимо мнозинство $\frac{2}{3}$ от присъстващите.

По въпроси, които не са били предварително вписани в дневния ред и надлежно

оповестени, не могат да се вземат решения.

Това не важи за отстраняване на членовете на управителния съвет и за избиране на нови членове вместо тях.

Чл. 142. Никой член няма право да гласува при решаване на въпроси, отнасящи се до него, неговия съпруг, неговите низходящи и възходящи роднини, както и до роднините му по сребърна линия и по сватовство до втора степен.

Чл. 143. Решенията на общите събрания, които противоречат на закона или на устава, могат да бъдат отменявани от държавния орган, под надзора на който се намира юридическото лице. Тази разпоредба не се отнася до политическите партии.

Чл. 144. Управителният съвет се състои най-малко от трима членове и се избира от общото събрание най-много за три години.

Той управлява работите на сдружението и го представлява съгласно устава.

Чл. 145. До избиране на нов управителен съвет старият управителен съвет продължава да изпълнява своите функции.

Чл. 146. Освен по решение на общото събрание, сдружението се прекратява и с решение на околийския съд: а) ако в продължение на три месеца остане с по-малко членове, отколкото са нужни според устава за образуване на управителен съвет; б) ако дейността му е противна на закона, на устава или на държавния и обществен ред и в) ако стане неплатежоспособно.

Съдът се произнася след като изслуша и прокурора.

Чл. 147. Прекратяването на сдружението се вписва служебно, когато то е постановено от съда и по съобщение на управителния съвет – в останалите случаи.

Чл. 148. След прекратяването на сдружението имуществото му се предава на държавата.

Държавата отговаря за задълженията на сдружението до размера на полученото имущество.

Фондации

Чл. 149. Фондацията се учредява с акт за дарение или със завещание, в който се посочват целта и имуществото на фондацията. Тя придобива качеството на юридическа личност с вписването ѝ в регистъра на околийския съд. Устройството и начинът на представляването ѝ се уреждат с учредителния акт.

Чл. 150. Вписването става въз основа на същия акт, а ако той не съдържа необходимите данни, те се посочват от надлежния, според целта на фондацията,

министър.

Чл. 151. Министърът упражнява надзор и следи за използването на имуществото на фондацията, според предназначението му.

Чл. 152. Министърът може, след като изслуша управителния орган на фондацията, да измени устройството или да смени управителите, ако това изменение се налага за запазване имуществото или за постигане целта на фондацията.

Той може по същия ред да измени и целта на фондацията, ако характерът или обсегът на целта се е изменил дотолкова, че фондацията явно вече не отговаря на волята на учредителя или ако целта е била вече постигната.

При същите условия и по същия начин може да се отменят или изменят тежестите и условията на фондацията, които пречат за постигането на целта ѝ.

Чл. 153. Фондацията се прекратява от околийския съд, когато целта ѝ е станала непостижима или противна на законите, или на държавния и обществен ред.

Чл. 154. Относно прекратяването на фондациите се прилагат разпоредбите на чл. чл. 147 и 148.

IV. Преходни разпоредби

[...]

Чл. 157. Сдружения, които са придобили качеството на юридически лица преди влизането на този закон в сила, запазват това качество.

[...]

Чл. 165. Този закон влиза в сила един месец след обнародването му и отменя: Закона за лицата, Наредбата-закон за задълженията за издръжка, Закона за изчезналите военни и граждански лица през време на последните войни и смутове от 17 март 1926 година, Закона за извънбрачните деца и осиновяването, Закона за настояничеството, Закона за юридическите лица, постановлението на Министерския съвет относно безследно изчезналите, публикувано в „Държавен вестник“, брой 101 от 17 май 1944 година, и Закона за брака, с изключение на § 5 – 9 от особените разпоредби от същия закон, които остават в сила.

[...]

Изпълнението на настоящия указ се възлага на министъра на правосъдието.

Гр. София, 4 август 1949 година

Председател на Президиума на Великото народно събрание:

Д-р Минчо Нейчев

Секретар на Президиума на Великото народно събрание:

Дамян Попхристов

Първообразният указ е облечен с държавния печат и регистриран под № 9648 на 5 август 1949 година.

Пазител на държавния печат,

Министър на правосъдието:

Р. Найденов

Държавен вестник, № 182, 9 август 1949.